

Mándok – Apai ágon francia származású a magyar rögbiválogatott csapatkapitánya, aki szerint az önbizalomszerzés a legfontosabb.

Túlzás lenne a legősibb magyar sportnak nevezni a rögbi, miként megyénkről is azt állítani, hogy a sportág legnagyobb hazai fellegvára lenne. A szombaton, Mándokon játszott dánok elleni Európa-bajnoki selejtező (25–13) azonban többszörösen jó célt szolgált: a magyarok nyertek, és versenyben maradtak azért, hogy feljebb lépjenek egy divízióval (jelenleg A Conference 2 északi csoportjában szerepelnek), a remek házigazdának számító mándokiak pedig megismerkedhették a sportággal, és a jelek szerint meg is kedvelték azt.

– Kemény mérkőzés volt, főleg az elején, de szervezetten játszottunk, magabiztosan meg tudtuk tartani a labdát, és ebben kifáradtak a dánok – értékelte a mérkőzést Thomas Ducrocq csapatkapitány, aki egyfelől egy cél elérésével is hozzájárult a győzelemhez, másrészt pedig ahogy a neve is mutatja, nem kizárólag magyar vér csörgedezik az ereiben, lévén apai ágon francia származású. – Az igazsághoz tartozik, hogy kevés jó akciót tudtunk vezetni, de azokat rendre pontosan befejeztük, így sikerült a mérkőzést megnyerni.

Ugyan nem sok rögbimeccshez volt ezidáig szerencsénk, de azt nyomban kiszúrtuk, hogy ebben a sportágban különösen fontos a csapategység. És úgy tűnt, ezen a téren a magyaroknak nincs szégyenkeznivalójuk.

– Remek közösség a miénk, igazi baráti társaságot alkotunk – beszélt a közösség erejéről a 24 éves csapatkapitány. – Amikor dolgozni kell, és keményen készülni a mérkőzésre, akkor senkinek a hangját nem lehet hallani, de ezen kívül megy a bohóckodás, jól érezzük magunkat így együtt.

Arra van némi rálátásunk, hogy mennyit edz Magyarországon egy labdarúgó, kézi- vagy kosárlabdázó, illetve az egyéni sportok képviselői, de vajon az itthon még az amatőr sportágak közé tartozó rögbiben mindez hogyan néz ki.

– Itthon heti két-három csapatedzés szerepel általában a programban, ehhez még hozzá kell adni a sportághoz elengedhetetlen fizikum megszerzéséhez szükséges konditermi edzéseket és a rendszeres futást – így az anyai ágon magyar származású és a nyelvünket is jól beszélő Thomas Ducrocq. – Én Franciaországban élek, és ott is edzek egy Párizs környéki kis klubban, az Orsay-ben. Ott azért a rögbi egészen mást jelent és más szintet is képvisel, mint itthon. De fejlődünk, lépünk előre, ez látszik. Az elmúlt két évben hat mérkőzést is elvesztettünk, olykor

csak nagyon kevés ponttal. A legutóbbi két győzelmünk magabiztosságot kell, hogy adjon, ha jönnek az újabb sikerek, akkor előfordulhat, hogy feljebb léphetünk egy divízióval. A legfontosabb azonban az, hogy vissza tudjuk nyerni az önbizalmunkat.

<https://www.facebook.com/MRGSZ/photospcb.1271667832864213/1271666346197695/?type=3&theater>

Forrás: szon.hu